

suurem, sest et kõik see wara oli tema käest ärakadunud, et polnudki loota, seda jäalle käte saada. Tema käes oli üks suur maja, ja head maad ja faunis wara; tema armas Leena oli ilma süüta; Leena sai temale Jumalalt õnnistatud naeseks ja wana Triinu sai teistele rõõmuks jäalle sinna majasse tagasi, kus tema faua aega truuw töötetegija ja valitseja olnud.

Oma surma tunnil tunnistas Liirik, mit wiisil tema teise seadusekirja oli oma käte saanud. Temagi pidi öppima, et mis Jumalalt ei ole õnnistatud, see ei seisa kauaks.

Uga kes edespidi õndsa Kure Peetri endise majasse joudis waatama neid, kes seal elasid, see pidi tunnistama:

„Siin majas on Jumala rahu ja õn aset!”
